

Cuvântul Salvator

Text biblic : Ioan 12: 44-50

Versetul de aur

Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric. Ioan 12: 46

Introducere

Isus a avut cuvinte aspre cu privire la credință și credincioșie. Cuvintele Lui au consecințe eterne, sunt mai serioase decât ale oricărui judecător sau avocat.

Contextul lecției

Într-o anumită privință nimeni nu-l poate vedea pe Dumnezeu, El este spirit, și prin urmare nevăzut. Isus a venit în lume ca să-L înfățișeze pe Dumnezeu. În acest pasaj al Evangheliei, audiența lui Isus nu a putut și nu a vrut să accepte învățăturile sale. I-au văzut minunile și l-au primit cu entuziasm. Cu toate acestea, de prea multe ori ei nu au reușit să înțeleagă corect învățătura lui (Ioan 6:14-15, 42, 52). Isus nu le-a împlinit speranțele și dorințele pe care și le-au făcut de un salvator al lor. Drept urmare, mulți au încetat să-L mai urmeze pe Isus (6:60-66). Textul de astăzi marchează o tranziție la o a treia secțiune a Evangheliei. Această secțiune povestește despre evenimentele din jurul morții și învierii lui Isus (Ioan 12:1-20:31).

I. Despre credință (Ioan 12: 44-46)

A. Despre vedere (v 44-45)

Mesajul pe care îl aduce Isus este mai puternic decât mesajul Întelepciunii descris în Proverbe. Ioan reamintește audienței sale că Isus a adus cele mai mari vești din istoria omenirii. Isus strigă, dar puțini oameni ascultă sau înțeleg (Ioan 12:40).

B. Credința (v 46)

Se pare că exemplul luminii a fost o ilustrație predilectă a Domnului Isus. Din nou El Se numește pe Sine lumina care vine în lume pentru ca cei care cred în El să nu rămână în întuneric. Fără Cristos, oamenii zac în cea mai cumplită beznă, neavând înțelegerea vieții, a morții sau a veșniciei. Dar cei care vin la Cristos cu credință nu mai orbecăie în căutarea adevărului, deoarece au găsit în El adevărul. Lumina spirituală a lui Isus luminează căile întunecate ale lumii. Mai mult, întunericul spiritual nu poate birui această lumină spirituală (Ioan 1:5). Oamenii care stau în întuneric și îmbrățișează răul lumii nu pot crede în Isus (Ioan 3:19; 1 Ioan 2:9-11). Numai Isus poate oferi lumina vieții spirituale pentru ca oamenii să-și vadă căile întunecate (Ioan 8:12).

II. Judecata (Ioan 12: 47-50)

A. Timpul potrivit (v 47-48)

Scopul Primei Veniri a lui Cristos nu a fost să judece lumea, ci să-o mântuiască. El nu i-a judecat pe cei care au refuzat să asculte cuvintele

Sale sau să creadă în El. Asta nu înseamnă că nu-i va condamna într-o zi pe acei necredincioși, ci doar că nu judecata a format obiectul Primei Sale Veniri. Domnul Și-a îndreptat acum privirile spre ziua în care cei care l-au respins cuvintele vor sta în fața judecării lui Dumnezeu. Atunci cuvintele sau învățăturile Domnului Isus vor fi de ajuns pentru a-i condamna.

B. Declarația lui Isus (v 49-50)

Lucrurile pe care le-a propovăduit Isus nu au fost inventate de El Însuși sau învățate la școlile omenești, ci, ca Rob și Fiu ascultător, El a rostit doar acele lucruri pe care L-a împuternicit Tatăl să le vorbească. Tocmai faptul acesta îi va osândi pe oameni în ziua de apoi. Cuvântul vorbit de Isus a fost Cuvântul lui Dumnezeu, dar oamenii au refuzat să-l asculte. Tatăl nu i-a spus doar ce să spună, ci și ce să vorbească, între cele două elemente existând o deosebire semnificativă. Expresia „ce să spun“ se referă la substanța mesajului; „ce să vorbesc“ se referă la înseși cuvintele pe care Domnul trebuia să le folosească în propovăduirea adevărului lui Dumnezeu. Isus știa că Tatăl L-a împuternicit să dea viață veșnică celor care vor crede în El. Prin urmare, Cristos a transmis mesajul așa cum l-a fost încredințat de către Tatăl. Isus aduce lumină tuturor celor care vor crede. Credința în Isus duce la curățirea și reînnoirea spirituală (Ioan 15:3-4). O persoană nu poate pretinde că este un ucenic al lui Isus dar nu se supune lui și Cuvântului Său. Ucenicii lui Isus „trăiesc în el” și, prin urmare, „trebuie să trăiască așa cum a trăit Isus” (1 Ioan 2:6).

CONCLUZII

După această învățătură, interacțiunile publice ale lui Isus sunt foarte limitate. El avea să sărbătorească Paștele împreună cu ucenicii săi (Ioan 13:1-30) și le-a dat învățătura sa finală (Ioan 13:31-16:33) înainte de judecată și răstignirea lui. Prin urmare, putem privi învățătura lui Isus ca pe ultima sa învățătură publică cu privire la natura mântuitoare a Cuvântului Său. Adevărata credință necesită mărturisirea că Isus este Domn și o schimbare de viață care rezultă din această mărturisire. Ucenicii lui Isus acordă prioritate ascultării, în timp ce lumina Lui le conduce acțiunile. Pe vremea lui Isus, mulți oameni au văzut puterea miraculoasă a lui Dumnezeu lucrând în El. Dar când a venit timpul să asculte și să se supună cuvintelor lui, mulți oameni au încetat să-l urmeze. Din acest motiv, Isus a învățat despre necesitatea credinței și a judecării.

Cuvintele lui Isus ne vor transforma și ne conduce la o viață care aduce rodul ascultării (Iacov 2:14). Isus a adus lumină spirituală în lume. O vei primi și tu ?

Isus a avut cuvinte aspre cu privire la credință și credincioșie. Cuvintele Lui au consecințe eterne, sunt mai serioase decât ale oricărui judecător sau avocat. Isus a avut cuvinte aspre cu privire la credință și credincioșie. Cuvintele Lui au consecințe eterne, sunt mai serioase decât ale oricărui judecător sau avocat.

Ce trebuie să memorăm: Isus aduce lumina spirituală